

som foreligge idag til Forhandling og Afstemning. Jeg maa bemærke, at der, hvad der vist overmaade sjældent træffer den ærede Landssthingsmand, der i Kundskab til de factiske Forhold i vor Administration vel overgaaer alle os Andre, dog er indløbet en Feiltagelse i historisk Henseende, der, i det Ringeste foreløbigt, vil gjøre det næsten nødvendigt at forkaste det andet Endringsforslag og derved ogsaa det første. Den ærede Landssthingsmand er nemlig gaaet ud fra, at der ikke eksisterede nogen Hjælpe-Enkekassee i Aalborg Stift; denne Forsudsætning har han udtrykkelig udtalt under den foregaaende Forhandling, og dertil refererer Forslaget sig. Men der eksisterer virkelig en saadan Hjælpe-Enkekassee for Aalborg Stift, den er oprettet og confirmeret ved Rescript af 13de November 1844, som her ligger for mig, og Enkekassen er traadt i Kraft saaledes, at Bidragene for Diebliffet, efter hvad der først blev vedtaget, udredes efter en Classification af samtlige Præstekald i Aalborg Stift i 3 Classer, saaledes at Bidragene nu udredes med et Beløb af 4 Rbd. 3 Mk., 3 Rbd. eller 1 Rbd. 3 Mk. for hvert Kald, eftersom det hører til en af disse Classer. Men der er just nu Forhandlinger i Gang, om at sætte disse Bidrag, der ere begrundede paa en ældre Classification, i et bestemt Forhold til Kaldenes nye Reguleringssummer. Der maa have været en særlig Omstændighed, der har gjort, at Grænsen af den aalborgske Enkekassee har unddraget sig Opmærksomheden; thi jeg seer ogsaa, at i Forhandlingerne i 1846 er man gaaet ud fra, at den ikke eksisterede. Jeg veed ikke, om en Skrivfeil, som jeg bemærker i den for mig liggende Concept til hiint Rescript, kan have havt nogen Indflydelse paa denne Forhøvelse; thi Conceptet nævner først Aarhus Stift, og det er først senere rettet paa flere Steder til Aalborg Stift; men Rescriptet angaaer ganske sikkert Aalborg Stift, og har ogsaa faaet sin Anvendelse der. Men forresten kunde jo dette rettes ved 3die Behandling, saa at Endringsforslagene i Realiteten alligevel kunde komme til Anvendelse og bifaldes, og jeg skal derfor tillade mig at udtale mig om Endringsforslagene selv med Hensyn til Realiteten.

Hvad nu angaaer Forslaget til § 1, saa er jeg, ved at gjøre Forslaget saaledes, som det nu foreligger, gaaet ud fra, at det ved enhver saadan Opgjørelse af et Institut, hvorved det ophæves, var af Interesse at faae Forhandlingerne derom hurtigt til Ende. Dette er ikke blot i høi Grad lettende ved de administrative Forhandlinger, men det er igrunden ogsaa besparende, da der dog altid vedbliver at være visse Administrations- og Revisionsomkostninger, saalange der er Noget tilbage, der ikke er fuldkomment og definitivt afgjort med Hensyn til det ophævede Institut, og, da der her er Spørgsmaal om at reservere mulige Midler til at udbetale Enkepensioner, kan man ikke vide, om paa Grund af en eller anden Pensionists Liv en saadan endelig Afslutning ellers kunde hindre sig i en meget lang Tid. Det er nu ganske vist, at det kunde strax opstaae nogen Betænkelighed ved den Maade, jeg har foreslaaet at ordne Sagen paa, idet man deels kunde spørge, om det var muligt at faae det foreslaaede Arrangement truffet med Livrentes- og Forsørgelsesanstalten, deels om ikke det Tab, der vilde opstaae for Enkekassen, derved vilde blive meget betydeligt. Med Hensyn til det første Spørgsmaal har jeg nu søgt at sikkre mig, og jeg troer at være vis paa, at der ikke vil være nogen Hindring for, at de Forpligtelser, som hvile paa den aalborgske Enkekassee, kunne blive overtagne og ville overtages af Livrentes- og Forsørgelsesanstalten, paa samme Maade, som den i sin Tid overtog de Forpligtelser, der paahvilede det forrige asiatiske Compagni, da det ophævedes. Det vil være en Folge af et saadant Arrangement, at der med Hensyn til visse Personer maa betales efter en vilkaarlig Overenskomst, da de ere ud over den Alder, da de i Almindelighed antages til Forsikring i Anstalten. Med Hensyn til det Tab, der kunde opstaae, vil jeg dog bemærke, at det vil blive meget ringe, paa Grund af det meget indskrænkede Antal baade af virkelige og eventuelle Pensioner, der hvile paa Kassen, og dernæst paa Grund af den fremrykkede, ja saare fremrykkede Alder, hvori alle Vedkommende befinde sig, hvorved der ogsaa er den allerførste Sandsynlighed for, at det Tilfælde, den ærede Landssthingsmand tog